

Februari 2012

Om over na te denken

Romeinen 12: 18

Houdt, voor zover het van u afhangt, vrede met alle mensen. (NBG '51)

Stel, voor zover het in uw macht ligt, alles in het werk om met alle mensen in vrede te leven. (NBV 04/07)

Deze tekst kan heel wat kanten opvallen. De kant van 'zie je wel, wat niet kan, dat kan niet'. Dat is te gemakkelijk. De kant van: 'ik wil wel, maar die ander werkt niet mee'. Dat is dus de schuld en verantwoordelijkheid bij de ander leggen. Dan doe je deze tekst heel erg tekort. De kant van, 'het is een mooi streven, maar niet haalbaar. Kijk maar om je heen. Je ziet het overal, de vrede is er niet (nog) niet'. Dan ga je generaliseren; het lukt niemand dus mij ook niet.

Het kan ook een andere kant opgaan: dat mensen niet tegen onvrede kunnen, dat men het liefst zo meebeweegt, zich zo aanpast dat de vrede ten koste van bijna alles bewaard moet blijven. Je hoort wel eens zeggen "ik wil ten koste van alles de vrede bewaren". Maar ja, wat is dan de prijs. Alles? Zo raak je vervreemd van je zelf. Je gaat lijken op een kameleon en niemand weet wat hij of zij nu echt aan jou heeft.

Maar hoe moet het dan.... Het kan een worsteling zijn. Het moet ook een worsteling zijn. Geloven is niet een gemakkelijke weg. Pasklare antwoorden zijn er niet. Is nu juist het feit dat je vijanden hebt, dat er onvrede is, dat het niet lukt met die vrede een blijvende schaduw? Je merkt het overal. Dichtbij en veraf.

Voor zover het van u afhangt, of, voor zover het in uw macht ligt, dat is geen tekst waar we lichtzinnig mee kunnen omgaan. Daarin komt dit woord heel erg dicht bij. Zo dichtbij dat je wel naar jezelf moet gaan kijken. Zelfreflectie noemen we dat. Kijken naar je eigen aandeel in de onvrede die is ontstaan. Het conflict, de ruzie, of wat het maar is.

Kijken naar eigen motivatie, beweegredenen, eigen agenda of motieven, ook naar eigen blinde vlekken, of eigen veronderstellingen. Hoe waren deze, was het wel volledig. Wat was uw/jouw/mijn verhaal?

En dan... maar proberen om een hand uit te steken. Om te zeggen, het had denk ik anders moeten gaan, of lopen.

En als een uitgestoken hand dan nog wordt geweigerd, ja dan, als je werkelijk jezelf alle vragen hebt gesteld, dan heb je misschien alles gedaan, voor zover het van jou, van u afhangt. Dan rest maar één ding. Loslaten, laten gaan. Eerder niet.

Lees maar eens Romeinen 12: 9-21 We gaan onderweg naar Pasen.

ds. Froukje Karelse.